

UNIVERZITET CRNE GORE
FILOLOŠKI FAKULTET
Broj: 01-
Nikšić,

Na osnovu člana 64 stava 10 Statuta Univerziteta CrneGore , a u vezi sa članom 24 Pravila studiranja na master studijama, Vijeće Filološkog fakulteta na sjednici održanoj 8. septembra 2022. godine, donijelo je

ODLUKU

I

Prihvata se master rad na temu „Poezija i poetika Ranka Jovovića“ kandidata Slađana Blagojevića, Studijski program Srpski jezik i južnoslovenske književnosti, smjer: Nauka o književnosti.

II

Imenuje se Komisija za odbranu master rada u sljedećem sastavu:

1. Prof. dr Lidija Tomić, mentorka
2. Prof. dr Jelica Stojanović, predsjednica
3. Doc. dr Goran Radonjić, članica

DEKAN

Prof. dr Igor Lakić

УНИВЕРЗИТЕТ ЦРНЕ ГОРЕ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
НИКШИЋ

ВИЈЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Обраћам вам се с молбом да се формира Комисија за одбрану магистарског рада „Поезија и поетика Ранка Јововића“, постдипломца Слађана Благојевића (број индекса 3/2020), на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности, смјер: Наука о књижевности.

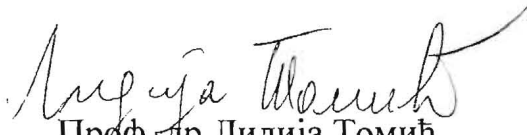
За чланове Комисије предлажем:

Проф. др Лидија Томић, ментор

Доц. др Горан Радоњић, члан

Проф. др Јелица Стојановић, председник

11. 7. 2022.

Проф. др Лидија Томић

UNIVERZITET CRNE GORE
FILOLOŠKI FAKULTET
NIKŠIĆ

PRIMLJENO:	12. 07. 2022.		
ORG. JED.	BROJ	PRILOG	VAL. GTT
01	15957		

УНИВЕРЗИТЕТ ЦРНЕ ГОРЕ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
НИКШИЋ

UNIVERZITET CRNE GORE
FILOLOŠKI FAKULTET
NIKŠIĆ
12.07.2022.
01 1595/1

ВИЈЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Одлуком Вијећа Филолошког факултета, број: 01- 3469 од 24. 11. 2021, именована је Комисија за оцјену магистарског рада „Поезија и поетика Ранка Јововића“, студента постдипломских студија Слађана Благојевића (број индекса 3/2020), на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности, смјер: Наука о књижевности, у саставу: проф. др Лидија Томић, доц. др Горан Радоњић и проф. др Јелица Стојановић.

Комисија Вијећу подноси Извјештај о оцјени магистарског рада.

ИЗВЈЕШТАЈ О ОЦЈЕНИ МАГИСТАРСКОГ РАДА

Магистарски рад „Поезија и поетика Ранка Јововића“ Слађана Благојевића написан је на сто двадесет и четири стране, у четири поглавља: I УВОД (1. Јововић и савремена епоха и 2. Почети модерне поезије у Црној Гори), II ПОЕЗИЈА И ПОЕТКА – ЕВОЛУЦИЈА ПЈЕСНИЧКИХ ЗБИРКИ И ЊИХОВА СТРУКТУРА, са 17 (седамнаест) подналова посвећених анализи Јововићевих пјесничких збирки. Треће поглавље, III ПОЕТСКЕ И ПОЕТИЧКЕ КООРДИНАНТЕ ЈОВОВИЋЕВОГ ПЈЕСНИШТВА, садржи два поетичка усмјерења (18. Ванкњижевни текстови, 19. Књижевне суштине Јововићевог пјевања), до коначног, четвртог поглавља, односно закључка: IV ЗАКЉУЧАК. На крају рада је ЛИТЕРАТУРА.

Концепција рада

У уводном поглављу магистарског рада „Поезија и поетика Ранка Јововића“ кандидат полази од теме рада, постављене хипотезе и циљева због којих је било потребно валоризовати развојне моменте модерне поезије друге половине двадесетог вијека и у том оквиру особине и вриједност поезије Ранка Јововића.

Примјењујући методе књижевно-историјске и теоријске анализе, постдипломац Слађан Благојевић конкретизује особине књижевне епохе у којој се јавио Ранко Јововић. Идући за еволуцијом и генезом Јововићевог умјетничког поступка, Слађан Благојевић анализира синхрони и дијахрони пресјек Јововићевог пјесничког опуса.

Аналитичким приступом, кандидат Благојевић ситуира токове савремене српске поезије и особине модерне поезије у Црној Гори у другој половини двадесетог вијека. Истраживање Јововићеве поезије заснива се на анализи оригиналности и поетичких доминанти које су пратиле, али не и предодредиле елементе Јововићеве пјесничке еволуције и генезе. Благојевић анализом показује да је Јововић сасвим оригиналан и снажан пјеснички глас и пјесник изразитог авангардног духа.

У другом поглављу, почев од прве збирке Ранка Јововића, *Гвоздена шума* па до последње књиге *Ни дана без кајања*, кандидат Благојевић отвара више питања о поетској структури Јововићевих књига током укупног стваралаштва. Кандидат указује на отклон од традиционалног типа лирике, верификује и валоризује статус поетског субјекта у изабраним темама дјетињства, одрастања и зрелог доба. Јововић, примјећује Благојевић, својом поезијом дијалогизује простор и вријеме историјске, друштвене и политичке стварности новог доба.

Слађан Благојевић анализира немир и побуну Јововићеве поезије, бол и крик његове бунтовне поезије. Анализира особине стиха и њим одређено значење угрожености и патње у Јововићевом осјећању отуђеног и апсурдног свијета. Благојевић сматра да је поетски субјект Јововићеве поезије унутрашњом побуном полемички окренут изазовима зла и хаоса, да је лирски изнијансиран у непристајању на угроженост постојања, да је вјеран

митској теми искони и националном поријеклу, као и хришћанској теми васкрсења и смирења у вишем смислу поетског стварања.

Благојевић иде за поступком неосимболиста и сматра да је Ранко Јововић остварио поетску вишезначност у циклусима пјесама, у тематско-мотивској компатибилности тема самоће и угрожености, као и теми националне патње у ужасима тоталитарних система. У поетском низу овог пјесничког опуса, констатује Благојевић, налазе се необични спојеви ријечи, вокабулар „уклетих“ пјесника, контрасти трагичног и црнотуморног сазнања свијета и њему супротног молитвеног и обоженог обраћања Господу. Важно је истаћи да Благојевић нијансира присуство романтичарске традиције у поезији Ранка Јововића. Поред симболистичке, сматра да она изграђује тежњу за испуњењем које се, све до молитвеног обраћања Богу, региструје на фону тема људског пада и пораза.

Благојевић тумачи поезију Ранка Јововића и у интертекстуалним додирима с другим пјесницима и поетским рефлексима, што је још један од начина свеобухватног увида у особине и својства Јововићеве поезије.

У трећем поглављу, кандидат Благојевић разматра поетске координанте Јововићевих интервјуа, бесједа и полемика. У њима се налази једна врста Јововићеве експлицитне поетике. Неформална суштина његовог односа према писању и стварању условила је поетски инспиративне одговоре на тему књижевности, културе, политике. Благојевић хронолошки прати Јововићеве записе и изјаве, са закључком да оне доприносе портрету овог пјесника.

У последњем поглављу, ситетизују се ставови о поезији и поетици Ранка Јововића, изводе се закључци о резултатима проучавања и истраживања, с коначним и прецизним аргументима о значају поезије Ранка Јововића.

Библиографија коришћене литературе је исцрпна и прегледна, састављена од осамдесет и једног библиографског извора.

Методе и предмет истраживања

Аутор магистарског рада „Поезија и поетика Ранка Јововића“ у раду користи књижевно-критичку перспективу теоријске анализе и синтезе. Користи метод историјске прегледности, документарности и компарације. Основна полазишта анализе темеље се на аналитичкој перспективи тумачења. Предмет поезије садржи се у њеном значењу, значење у њеној структури, структура у организацији стиха и строфе, стих и строфа у њиховој дужини и композицији, једном ријечју, у посебним и општим

особинама поетског текста. Благојевић иде за сваком збирком поезије да би открио њихову предметност и функцију умјетничких средстава. Благојевић доводи у везу више мотива у литерарном и поетском оквиру овог пјесништва. Методолошки поступак дедукције завршава се обједињавањем сазнања о умјетничком поступку и поетским особинама ове лирике. Благојевић показује да је поезија Ранка Јововића превратничка и иновативна у пјесничкој традицији у Црној Гори, да је књижевно вриједна и да афирмише својства модерне поезије у другој половини двадесетог и почетку двадесет и првог вијека.

Истраживачка питања

Благојевић полази од става да је за одабрану тему било неопходно да се прво испитају развојни, поетски и поетички токови српске поезије и поезије у Црној Гори на српском језику. Истраживање поетике овог пјесника подразумијевало је цјеловит увид у структуру и значења Јововићеве поезије, као и у друге текстове Ранка Јововића који, посредно, указују на ставове и мишљења овог пјесника о поезији и животу у ширем смислу.

Такав приступ захтијевао је од кандидата Благојевића да своју анализу посвети тексту пјесама и да лирску импулсивност Јововићеве поезије уведе у најважнија поетичка одредишта љубавне, родољубиве, социјалне лирике, њене иронијске и пародијске перспективе, највише бунтовне и одуховљене до граница пјесника бола и побуне, с једне и пјесника с боемским духом стварања, с друге стране.

Истраживање Јововићевог пјесничког опуса подразумијевало је поступност у одређивању пјесничког поступка, од облика пјесме до експресије и начина конституисања цјелине, од једне пјесме до система циклуса у пјесничким збиркама. Аутор магистарског рада анализира функције стилских фигура, као и синтаксичке и семантичке особености Јововићеве поезије.

Закључци и научни допринос

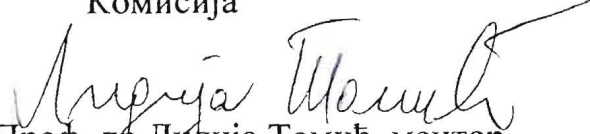
Рад „Поезија и поетика Ранка Јововића“ кандидата Слађана Благојевића потврђује постављену хипотезу да је поезија Ранка Јововића модерна по својој структури и значењу, неосимболистичка и неоромантична у теми побуне и испуњења, лирски разнолика у темама дјетињства, породице, завичаја, емоционално пренапрегнута у трагичном и узвишеном

једне специфичне вишезначности, од стања поетског субјекта до бића егзистенције која укључује љепоту и трагику постојања у теми зла и добра.

Научни допринос овог рада тиче се првог научног сагледавања цјелокупног дјела овог пјесника, те указивања на особине Јововићеве поезије и значај њене поетске индивидуалности.

11. 7. 2022.

Комисија

Проф. др Лидија Томић, ментор

Доц. др Горан Радоњић, члан

Проф. др Јелица Стојановић,
предсједник

